

6545 Sayılı Kanunla Cinsel Suçlarda Yapılan Değişiklikler Üzerine Bir Değerlendirme

Yeni torba kanunla cinsel saldırı, çocukların cinsel istismarı, reşit olmayanla cinsel ilişki ve cinsel taciz suçlarında yapılan değişiklikler nelerdir

Dr. Fahri Gökçen Taner

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku ABD Öğretim Elemanı

Bilindiği üzere 28 Haziran 2014 tarihinde yürürlüğe giren 6545 sayılı Kanun'la, başta TCK olmak üzere pek çok kanunda değişiklik yapılarak, isimlendirme yerindeyse, torba kanunlara bir yenisi eklenmiştir. Bu Kanun'un kamuoyu önünde en çok gündeme getirilen hükümlerinin, cinsel suçlara ilişkin değişiklikler olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Bu kısa yazıda, söz konusu Kanun'la; cinsel saldırı, çocukların cinsel istismarı, reşit olmayanla cinsel ilişki ve cinsel taciz suçlarında yapılan değişikliklerden, önemli görülenler üzerinde durulacaktır. Yerimizin kısıtlı olması nedeniyle, cinsel istismar ve cinsel taciz suçlarına eklenen bazı ağırlaştırıcı nedenler, bu suçlardan bir kısmına ilişkin koşullu salıverilme rejiminde yapılan değişiklik ve tedavi zorunluluğu hakkındaki düzenlemeler incelenemeyecektir.

Bu yazıda amaçlanan, öncelikle yapılanı ortaya koymaktır. Yapılanın ihtiyaca cevap verip vermediği veya gerçekten bir ihtiyaç olup olmadığı sorgulanırken, olması gerekene ilişkin tartışmalar da kendiliğinden açılacaktır.

Cinsel Saldırı ve Çocukların Cinsel İstismarı Suçlarında Sarkıntılık Hipotezinin Suçun Hafif Şekli Olarak Düzenlenmesi

6545 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikten önce TCK'nın 102. maddesinde yer alan cinsel saldırı ve 103. maddesinde yer alan çocukların cinsel istismarı suçlarının basit şekilleri; organ ve cisim sokma boyutuna varmayan fakat vücut teması teşkil eden cinsel davranışlarla, nitelikli şekilleri ise organ veya cisim sokma suretiyle gerçekleşen cinsel davranışlarla oluşuyordu. 6545 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikten sonra, söz konusu suçların artık bir de "sarkıntılık" suretiyle gerçekleşen hafif şeklinin olduğunu kabul etmek zorunlu hale gelmiştir.

5237 sayılı TCK yürürlüğe girdiğinden bu yana, ağırlık bakı-

mından cinsel saldırı suçu ile cinsel taciz suçu arasında başka bir suç bulunmaması ve vücut temasının tek ölçüt olması öğretide eleştirilen konular arasındaydı. Bu görüşte olan yazarlar "(elle) sarkıntılık" olarak adlandırılan suçun, cinsel saldırı suçu altında düzenlenmesine ve süresiz (ani) temasın da cinsel saldırı olarak nitelendirilmesine karşı çıkıyorlardı.¹ Bu karşı çıkışta özellikle, ani (süresiz) davranışlara verilen cezanın ağır olmasına yönelik kaygıların yattığını söylemek mümkündür. Bu

noktada, 6545 sayılı Kanun'un dayanağını oluşturan 1/918 sayılı Hükümet Tasarısı'nda yer alan hükmün, Adalet Komisyonu'nda "sarkıntılık" şeklinde değişmeden önce, "suçun ani bir hareketle işlenmesi" formülü üzerine kurulu olduğunu da hatırlatmak gerekir.²

Fakat 6545 sayılı Kanun'la yapılan değişikliğin, cezanın ağırlığına ilişkin kaygıyı ortadan kaldırmak gibi

bir amacı olmamıştır. Zira 1/918 sayılı Hükümet Tasarısı'nın gerekçesinde, yapılan değişikliğin amacının cinsel suçlarda cezalar artırılırken, "somut olayın özelliklerine göre ani hareketlerle yapılan cinsel saldırılar bakımından ceza miktarının suçun temel şeklinden daha az bırakılması ihtiyacı" olduğu ifade edilmektedir. Yapılan artırım dolayısıyla, öğretide orantısız olduğu ifade edilen cezada, ani ve süresiz davranışlar bakımından ciddi bir değişiklik olmamıştır. Zira 6545 sayılı TCK ile yapılan değişiklikten önce, cinsel saldırı suçunun basit şekli için öngörülen ceza 2 yıldan 7 yıla kadarken, bugün suçun hafif şekli için verilecek ceza 2 yıldan 5 yıla kadardır. Cinsel istismar suçu bakımından ise eski basit şeklin cezası ile bugün hafif şeklin cezası aynıdır.

Yapılan değişiklikle, eski ve yeni suç tipleri arasında maddi unsur bakımından bazı farklar olmakla birlikte, kategorik olarak neredeyse 765 sayılı TCK'nın cinsel suçlarda benimsediği sisteme geri dönüldüğü söylenebilir. Böylelikle 765 sayılı TCK'daki sözle sarkıntılığın karşılığı cinsel taciz, elle sarkın-

Yapılan değişiklikle, eski ve yeni suç tipleri arasında maddi unsur bakımından bazı farklar olmakla birlikte, kategorik olarak neredeyse 765 sayılı TCK'nın cinsel suçlarda benimsediği sisteme geri dönüldüğü söylenebilir

nunlarında kullanılan, cinsel özgürlüğü korumaya elverişli modern ve yerinde bir ölçüttür." Kanımızca bu ölçüt, "cinsel özgürlüğü ihlal etmeye elverişli davranış" ölçütü ile tamamlanmış, cinsel saldırı suçunu ayırtmak ve nitelendirmek için de yeterlidir. Bu nedenle süresiz davranışların suçun hafif şekli olarak düzenlenmesi yerine, vücut teması ölçütü tek ölçüt olarak kalabilir ve hâkimin temel cezaı belirlerken, yapılan cinsel davranışın ağırlığını dikkate alarak alt sınırdan uzaklaşarak ceza vermesi uygulaması desteklenebilirdi. Uygulamada hâkimlerin temel cezadan uzaklaşmama yönündeki tutumlarının, yapılan değişiklikte önemli bir etken olduğunu söylemek de yanıltıcı olmayacaktır. Sonuç ise, alt başlıkta da irdelenecek olan ağır cezalardır.

Beden ve Ruh Sağlığının Bozulmasının Cinsel Saldırı ve Çocukların Cinsel İstismarı Suçlarının Ağırlaştırıcı Nedeni Olmaktan Çıkartılması

6545 sayılı Kanun'la yapılan en önemli değişikliklerden birinin, beden ve ruh sağlığının bozulmasına ilişkin ağırlaştırıcı nedenin kanundan çıkartılması ve bu hükme ilişkin cezaların cinsel saldırı ve çocukların cinsel istismarı suçlarının içine yedirilmesi olduğu görülmektedir. Özellikle ruh sağlığının bozulmasına ilişkin raporlama sürecinde yaşanan sıkıntılar, raporların belirli bir standardı sağlamaktan uzak olması ve kanunda ruh sağlığındaki bozulmanın sürekli olması gerektiğinin belirtilmemesi başta olmak üzere, uygulamada bir sorun yumağı haline gelen⁵ bu ağırlaştırıcı nedenin kanundan çıkartılması yerindedir.⁶ Kaldı ki özellikle ruh sağlığının bozulması, cinsel suçların en olası sonuçları arasında olduğundan, söz konusu hüküm

tılığın karşılığı cinsel saldırı veya çocuklar konu olduğunda cinsel istismar suçlarının hafif şekilleri (sarkıntılık), ırza tasaddinin karşılığı cinsel saldırı ve çocukların cinsel istismarı suçlarının basit şekilleri, ırza geçmenin karşılığı ise cinsel saldırı ve çocukların cinsel istismarı suçlarının nitelikli şekilleri olmuştur. Böylelikle 5237 sayılı TCK yapılırken cinsel suçlarda kullanılan yeni kavramların tartışılmasına ve anlaşılmasına izin verilmeyen hızla yapılan kanunun doğurduğu, eski kavramlara duyulan özlemin ve onlara benzer terek öğrenme çabasının güçlendirdiği direnç galip gelmiş, sonuç olarak yapılan köklü değişiklikten kısmen geri adım atılmıştır. Ortaya çıkan durumda, özellikle Avrupa ülkelerinde 90'lı yıllardan itibaren meyvelerini vermeye başlayan "genel ahlak ve adabı koruyan" cinsel suçlardan, "cinsel özgürlüğü" koruyan cinsel suçlara geçişin altında yatan dinamikle rin anlaşılabilmesi ne yazık ki büyük rol oynamıştır.⁷ Vücut teması ölçütü, Avrupa ülkelerinin büyük bir kısmının ceza ka-

Ruh sağlığının bozulmasına ilişkin raporlama sürecinde yaşanan sıkıntılar, raporların belirli bir standardı sağlamaktan uzak olması ve kanunda ruh sağlığındaki bozulmanın sürekli olması gerektiğinin belirtilmemesi başta olmak üzere, uygulamada bir sorun yumağı haline gelen bu ağırlaştırıcı nedenin kanundan çıkartılması yerindedir

adeta otomatik uygulanan bir ağırlaştırıcı neden halinde gelmiş bulunuyordu.

1/918 sayılı Hükümet Tasarısı'nın gerekçesinde bu ağırlaştırıcı neden kanundan çıkarılırken, cezaların bunu kapsayacak şekilde artırılmasıyla amaçlanan "şüpheli, sanık veya hükümlüler bakımından lehe sonuç doğmaması" olduğu açıkça ifade edilmektedir. Fakat burada bir şey unutulmaktadır. Böylelikle lehe kanun uygulaması talebiyle iş yükü artmasın ve verilmiş olan hükümler olduğu gibi kalsın istenirken, bazı kimseler

bakımından, haksız olduğu peşinen kabul edilen uygulamaların kalıcı hale gelmesine yol açılmayacak mıdır? Zira gerekçe de, "Akademik çevrelerde bu suçlara maruz kalanların ruh sağlığının mutlaka bozulmuş olduğu kabul edilmekte ve ruh sağlığının bozulması kavramından neyin anlaşılması gerektiği hususunda da tam bir mutabakat bulunmamaktadır" ifadesi yer almaktadır. Eğer üzerinde mutabakat bulunmayan bu kavram, kanundan uygun olmadığı için çıkarılıyorsa, daha önce haksız olarak gereğinden ağır biçimde cezalandırılmış kimseler için lehe sonuç doğması neden önlenmek istenmektedir? Madem lehe sonuç doğmasını istenmektedir, bu kavram kanundan ne- den çıkartılmaktadır? Sorular çoğaltılabilir.

Kanımızca eğer cezalar artırılacaksa, bunun yalnızca cinsel saldırı ve çocukların cinsel istismarı suçlarının nitelikli şekillerine ilişkin olarak yapılması uygun olurdu. Zira cezaların aşırı derecede ağır olmasının, hâkimlerin çeşitli gerekçeler üreterek vicdani olarak ceza vermekten kaçınmalarına yol açtığı bilinen bir gerçektir. Bunun sonucunda istenenin aksine caydırıcılık ciddi biçimde azalacaktır. Kaldı ki cezaların etkinliğini sağlayan şey ağırlık değil, kaçınılmazlıktır. Bu husus yaklaşık 250 yıl önce, modern ceza hukukunun kurucularından olan Beccaria tarafından ortaya konulmasına rağmen, ne yazık ki hala ilk akla gelen çözüm cezaları ağırlaştırmaktır ve bu bizi kaçınılmaz bir paradoksa sürüklemektedir.

Çocukların Cinsel İstismarı Suçunun Hafif Şeklinde (Sarkıntılık) Failin de Çocuk Olması Halinde, Suçun Takibinin Mağdurun Veli veya Vasisinin Şikâyetine Bağlanması

6545 sayılı Kanun'la çocukların cinsel istismarı suçunun basit ve hafif şekillerinin düzenlendiği 103. maddenin ilk fıkrasına şu cümle eklenmiştir:

"Sarkıntılık düzeyinde kalmış suçun failinin çocuk olması hâlinde soruşturma ve kovuşturma yapılması mağdurun, velisinin veya vasisinin şikâyetine bağlıdır."

Böylelikle ilk kez çocuklar arasında gerçekleşen cinsel davranışlarda, failin çocuk olmasını da esas alan somut bir düzenleme yapılmıştır. Bilindiği üzere çocukların cinsel istismarı suçu, bir yetişkin veya bir çocuk (18 yaşından küçük kimse) tarafından işlenebilir.

6545 sayılı Kanun'la yapılan düzenlemede, ister zorla ister hukuken geçerli olmayan bir rızayla gerçekleşsin, çocuklar arasında sarkıntılık suretiyle gerçekleşen (ani ve sürekli temas) cinsel davranışlar, mağdurun veli veya vasisinin şikâyetine bağlanmıştır. Oysa çocuklar arasında gerçekleşen cinsel davranışlar sorunu, sadece sarkıntılık hipotezine değil, tüm cinsel davranışlara ilişkindir ve sorunun özünde aslen çocuklar arasında hukuken geçerli olmasa bile, rızayla gerçekleşen davranışlar yer almaktadır. Zira çocuklar birbirlerine karşı cinsel davranışları karşılıklı olarak gerçekleştirebilecekleri gibi (burada hukuken geçerli olmayan bir rıza söz konusudur), yalnızca bir çocuk fail, diğeri ise mağdur da olabilir. Yapılan dü-

zenlemede bu soruna bir çözüm getirilmesi çok daha yerinde olurdu. Örneğin, yaşları birbirlerine yakın olan çocukların birbirlerine yönelik rızaya dayalı cinsel davranışlarını (bu rıza hukuken geçerli olmasa bile) cezalandırmamayı esas alan ve yaş farkını gözetken bir hüküm kanuna eklenebilirdi.⁸ Fakat bunun yerine uygulama alanı son derece kısıtlı olan ve gerekliliği tartışmalı bir düzenleme yapılması yoluna gidilmiştir.

Reşit Olmayanla Cinsel İlişki Suçuna İlişkin Yapısal Sorunlar Çözölmeksizin Yalnızca Cezanın Artırılması

TCK'nın 104/1. maddesinde reşit olmayanla cinsel ilişki suçu düzenlenmektedir. 6545 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikle bu suçun 6 aydan 2 yıla kadar hapis cezası olan yaptırımı, 2 yıldan 5 yıla kadar hapis cezası haline getirilmiştir. Tek bir cüm-

leden ibaret olmasına karşın, boyundan beklenmeyecek büyüklükte sorunlara yol açan bu hükmün yarattığı sıkıntıları giderebilecek hiçbir değişiklik yapılmaksızın, yalnızca cezanın artırılması son derece yadırgatıcıdır. 5237 sayılı TCK yürürlüğe girdiğinden bu yana, söz konusu suçun failinin 15-18 yaş arasındaki bir çocuk olup olamayacağı, reşit kelimesinin kapsamı ve şikâyet hakkının kime

ait olduğu hususları ciddi tartışmalara yol açmıştır.⁹ Yargıtay'ın suçun kişilere karşı suçlar arasında düzenlenmesinden hareketle, şikâyet hakkının mağdur çocuğa ait olduğunu tespit etmesi yerinde olmuştur. Buna karşın ilişkiye rıza gösteren kişinin daha sonra faili şikâyet edebilmesi şeklinde ortaya çıkan büyük çelişki, olduğu yerde durmaktadır.

Kaldı ki buna benzer bir suç, diğer Avrupa ülkelerinin ceza kanunlarında yoktur. Zira 15 yaşındaki çocuğun cinsel özgürlüğü üzerinde büyük ölçüde tasarruf edebildiğini kabul ettikten sonra, aynı yaşta çocuk için cinsel ilişkiyi ceza hukuku aracılığıyla önlemeye çalışmak, uygun bir yaklaşım değildir. Bu yaşta cinsel ilişkisinin çocuk için psikolojik açıdan zararlı olması veya tercih edilen bir eylem olmaması başka şey, bunun ceza hukukunun konusu haline getirilmesi başka bir şeydir. Kendisine duyulan ihtiyaçtan başlayarak maddi unsuruna kadar her yönü tartışmalı böyle bir suça bu kadar ağır ceza verilmesi, ceza kanunlarının sayfaları arasında dolaşmayı pek seven "ahlakçılık hayaletinin", hortlama gayreti olarak da değerlendirilebilir.

104. maddeye yeni eklenen fakat kanımızca çocukların cinsel istismarı suçu altında düzenlenmesi gereken fıkralar bir alt başlıkta ele alınacaktır.

15-18 Yaş Arasındaki Çocukla, Evlenme Yasağı Bulunan Kişiler veya Çocuk Üzerinde Koruma ve Gözetim Yükümlülüğü Bulunan Bazı Kişilerin Cinsel İlişkinin Reşit Olmayanla Cinsel İlişki Suçu Altında Düzenlenmesi

6545 sayılı Kanun'la TCK'nın "reşit olmayanla cinsel ilişki" başlıklı 104. maddesine 2 fıkra eklenmiştir. Bu fıkralar uyarınca, reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun "evlenme yasağı bulunan kişi, evlat edinen, evlat edineceği çocuğun evlat edin-

me öncesi bakımını üstlenen veya koruyucu aile ilişkisi çerçevesinde koruma, bakım ve gözetim yükümlülüğü bulunan kişi" tarafından işlenmesi halinde, şikayete bağlı olmaksızın 10 yıldan 15 yıla kadar hapis cezasına hükümlenacaktır.

Hükümde yer alan "arasında evlenme yasağı bulunan" ifadesi akla ensesti getirirse de, aslında burada düzenlenen ensest suçu değildir. Zira ensestin, ceza hukukunda kabul gören tanımı, "aralarında evlenme yasağı bulunan ve cinsel ilişkiye rıza gösterme ehliyeti bulunan bireyler arasında gerçekleşen rızaya dayalı cinsel ilişki"dir. Bu nedenle günlük dildeki yaygın kullanımının aksine, ceza hukukundaki ensestin çocuk istismarıyla doğrudan bir ilgisi yoktur. Zira ensest rıza gösterme ehliyetine sahip bireyler arasında gerçekleşen, rızaya dayalı ve çok faili bir suçtur.⁹

TCK'nın 104. maddesine eklenen son iki fıkra ise, cinsel ilişki dışındaki cinsel davranışlara rıza gösterme ehliyeti olan 15-18 yaş arasındaki bireylerle, ailevi veya kişisel durumu gereği bu bireylerle özel ilişkisi bulunan bir takım kişilerin cinsel ilişkiye girmesini ağır biçimde cezalandırmaktadır. Belirtmek gerekir ki bu düzenlemenin yeri aslında reşit olmayanla cinsel ilişki değil, çocukların cinsel istismarı suçu olmalıydı. Zira burada yapılan aslen çocuk üzerinde hüküm ve nüfuzu bulunan bazı kimseler bakımından, çocukların cinsel istismarı suçunda mağdurun yaş sınırının yükseltilmesidir. Nitekim buna benzer düzenlemeler Alman ve İtalyan Ceza Kanunları'nda yer almaktadır. Bu kanunlarda failin çocuk üzerinde hüküm ve nüfuzu olan bazı kişiler olması halinde, çocuğun cinsel davranışa rıza gösterme ehliyetini düzenleyen yaş sınırı yükseltilmiştir.¹⁰ Bazı kişiler bakımından yaş sınırının daha yüksek olarak belirlenmesi öğretide, çocuğun bu kişilere karşı itaat etmeye eğilimli ve

5237 sayılı TCK yürürlüğe girdiğinden bu yana, söz konusu suçun failinin 15-18 yaş arasındaki bir çocuk olup olamayacağı, reşit kelimesinin kapsamı ve şikayet hakkının kime ait olduğu hususları ciddi tartışmalara yol açmıştır

dolayısıyla bu kişilerin çocuğa karşı üstün bir konuma sahip olmasıyla açıklanmaktadır.¹²

6545 sayılı Kanun'la TCK'da yapılan değişikliğin, reşit olmayanla cinsel ilişki gibi yalnızca cinsel ilişkiyi esas alan bir suç tipi üzerinde ya-

pılmasıyla, diğer cinsel davranışların konu dışı bırakılması uygun olmamıştır. Bu hususun, çocukların cinsel istismarı suçunda tüm cinsel davranışları kapsayacak şekilde düzenlenmesi daha uygun olurdu. Buna ek olarak ensest suçuna ilişkin genel bir düzenleme yapılması yoluna gidilmemesinin de, kaçırılması bir fırsat olduğunu düşünüyoruz.

Cinsel Taciz Suçunun Çocuklara Karşı da İşlenebileceğinin Açıkça Hüküm Altına Alınması Ve Ağırlaştırıcı Neden Yapılması

TCK'nın 103. maddesinin kanunilik ilkesi bakımından açık olmayan düzenlemesi karşısında, öğretide çocuklara karşı vücut teması olmaksızın gerçekleşen cinsel davranışların cinsel taciz¹³ mi yoksa çocukların cinsel istismarı¹⁴ olarak mı nitelendirilmesi gerektiği hususu tartışmalıydı. Yargıtay uygulaması ise, kanımızca da yerinde ve hâkim görüşle paralel olarak bu davranışları cinsel taciz olarak kabul etme şeklindeydi. Zira aksi yöndeki yorum özellikle ruh sağlığının bozulmasına ilişkin ağırlaştırıcı nedenin varlığı karşısında, çocuğa yalnızca cinsel anlamı olan bir söz atıldığında, cezanın alt sınırının 15 yıl olması gibi tutarsız bir uygulamaya yol açıyordu. Ayrıca maddi unsur bakımından yetişkine karşı işlendiğinde cinsel taciz teşkil eden fiilin, çocuğa karşı cinsel istismar sayılmasını açıklamak son derece güçtü. Bunun yerine 6545 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikle, cinsel taciz suçunun çocuklara karşı işlenmesinin ağırlaştırıcı neden sayılması yerinde olmuş ve tartışmalar sona erdirilmiştir.

1. TEZCAN, Durmuş - ERDEM, Mustafa Ruhan - ÖNOK, Murat: Ceza Özel Hukuku, 10. Baskı, Ankara 2013, s. 335; "5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Cinsel Saldırı Suçu ve Cinsel Suçlar Değişiklik Tasarısı'nın Değerlendirilmesi", Türkiye Barolar Birliği Dergisi, Y. 2012, S. 99, s. 286.

2. Adalet Komisyonu'nda konuya ilişkin olarak yapılan tartışmalar için bkz. TBMM Adalet Komisyonu Tutanak Dergisi, 24. Yasama Dönemi, 4. Yasama Yılı, 29 Mayıs 2014 Tarihli Toplantı, s. 18-22.

3. Ayrıntılı bilgi için bkz. YALÇIN SANCAR, Türkan: Türk Ceza Hukukunda Kadın, Ankara 2013, s. 91-101; TANER, Fahri Gökçen: Türk Ceza Hukukunda Cinsel Özgürlüğe Karşı Suçlar, Ankara 2013, s. 46-62.

4. Konuya ilişkin ayrıntılı bir tartışma için bkz. TANER: s. 141-143.

5. Ayrıntılı bilgi ve tartışma için bkz. TANER: s. 202-213.

6. Devlet Denetleme Kurulu'nun 2010/12 sayılı ve 01.07.2010 tarihli raporunda hükmün kanunda çıkartılması önerilmiştir. Raporun özeti için bkz. <http://www.tccb.gov.tr/ddk/ddk46.pdf>. (SGT: 30.06.2014) CENTEL de hükmün kanunda çıkartılması gerektiğini ifade etmiştir. Bkz. CENTEL: s. 287.

7. BECCARIA, Cesare: Dei delitti e delle pene, Milano 2003, s. 78.

8. Konuya ilişkin öneriler ve ayrıntılı bir tartışma için bkz. TANER: s. 288-294.

9. Bkz. HAFIZOĞULLARI, Zeki - ÖZEN, Muharrem Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler Kişilere Karşı Suçlar, 3. Baskı, Ankara 2011, s. 168; TEZCAN-ERDEM-ÖNOK: s. 371-373; ÖZBEK, Veli Özer - KANBUR, Nihat - DOĞAN, Koray - BACAŞIZ, Pınar - TEPE, İlker: Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, 5. Baskı, Ankara 2013, s. 346-350; TANER: s. 325 vd.

10. YALÇIN SANCAR: s. 91-92.

11. İtalyan Ceza Kanunu'nun 609-ter/5 maddesi uyarınca, suçun "üst soy, ebeveyn, evlat edinen veya vasi" tarafından işlenmesi halinde, cinsel istismar suçu bakımından 14 olan yaş sınırı 16'ya yükselmektedir. Benzer bir hüküm Alman Ceza Kanunu'nun 174. paragrafında "korunmaya

muhtaç kişilerin cinsel istismar"ı adı altında yer almaktadır. Buna göre 174. paragrafın ilk cümlesinde suçun 16 yaşından küçüklerle karşı işlenmesi hali düzenlenmektedir. Bir başka deyişle bu durumdaki çocuklar bakımından yaş sınırı, 16'ya yükseltilmiştir. İkinci ve üçüncü cümlelerde ise "suçun 18 yaşından küçük olan ve terbiye, öğrenim ilişkisi dâhilinde veya yaşamını sürdürmesi için yardımcı olunan kişinin zararına veya bir hizmet veya iş ilişkisi içerisinde, ya da eğitim, terbiye, talim hizmet veya iş ilişkisinin sağladığı nüfuzu kötüye kullanarak veya 18 yaşını tamamlamamış öz veya evlat edinilen çocuk üzerinde cinsel davranışta bulunmak veya bu kişiye cinsel davranışın yaptırılması suretiyle işlenmesi" hipotezi düzenlenmektedir. Alman Ceza Kanunu hükümlerinin Türkçe çevirisi için bkz. YENİSEY, Feridun - PLAGEMANN, Gottfried: Alman Ceza Kanunu - Strafgesetzbuch, İstanbul 2009, s. 240 ve 241. Ayrıntılı bilgi için bkz. TANER: s. 274-275 ve 303.

12. Bkz. MARUOTTI, Rocco Gustavo: Reati contro la persona, a cura di Adelmo MANNA, Torino 2007, s. 688.

13. Cinsel taciz niteliğini doğru bulan yazarlar için örnek olarak bkz. ŞEN, Ersan: Yeni Türk Ceza Kanunu Yorumu, İstanbul 2006; s. 395 ve 409; ARTUK, Mehmet Emin - GÖKÇEN, Ahmet - YENİDÜNYA, Caner: Ceza Hukuku Özel Hükümler, 11. Baskı, Ankara 2011, s. 193 ve 206; ÖZBEK-KANBUR-DOĞAN-BACAŞIZ-TEPE: s. 336 ve 354.

14. TEZCAN-ERDEM-ÖNOK: s. 362 ve 377. TEZCAN-ERDEM-ÖNOK, 6545 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikten önce olması gereken hukuk bakımından çocuklara karşı da cinsel taciz suçunun işlenebilmesi gerektiğini savunmalarına karşın, kanundaki düzenleme karşısında aksi görüşü benimsediklerini ifade etmişlerdir. 6545 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikten önce, cinsel istismar suçunda çocuklar bakımından vücut temasının zorunlu olmadığı yönünde ayrıca bkz. DÜLGER, İbrahim: "Çocukların Cinsel İstismarı", Fasikül, Y. 2, S. 6, Mayıs 2010, s. 41.

güncel hukuk

AĞUSTOS 2014 / 8-128

AYLIK HUKUK DERGİSİ

5 TL

SİVAS KATLIAMI VE CEZASIZLIK

DOĞA ANANIN HAKLARI

"KAÇIK" KARARI

CİNSEL SUÇLAR VE CEZALARDA YENİ DÖNEM

CEMAAT VAKIFLARI YÖNETİMİ

Osmanlı'dan
bugüne tartışılıyor...
Azınlık mülkleri,
yönetmelik sorunu,
seçme ve seçilme
hakkı, görüşler
ve öneriler...

